

1884-04-16

SENDER

Wilhelmine Skovgaard

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:  
Letter

Sender's location:  
København

Mentioned people:  
Jørgine Aggersborg  
Elisabeth Cruusberg  
Susette Cathrine Holten  
Gitte Høyen  
Anne Irgens  
Carl Ploug  
Titus Schouw  
Niels Skovgaard  
Kristian Zahrtmann

Archive:  
Mappe 16 nr. 66

TRANSCRIPTION

Kasse 16

Brev 66 Köbenhavn 16 April 1884

Min kjære Joakim!

Den 4 April begynte jeg paa et Brev til Dig, men der kom meget i Veien for dets Fuldførelse, Dage med Hovedpine ja ikke saadan at jeg maa gaa til Sengs, men jeg kan ikke have Briller paa og saa kan jeg ikke skrive, her kom ogsaa en uventet Gjest nemlig Gjersing fra Viborg, han tilbragte Paaskeferien her i Byen, det bevirkede at Familien var samlet her en Dag Niels og Cathrine kunde vi desværre ikke faa med, de skulde til Fru Böiesen men vi tænkte på Dig, som var så langt borte og Din Skaal blev druket. Paaskedagene har haft sin egen Gjærning saa i de Dage kunde jeg ei heller fulføre Brevet fra den 4 og nu er det saa gammelt nu har jeg mere Lyst til at begynde forfra.

Först tak for Brevkortet og for Dit lange rare Brev, dette var af den Beskaffenhed at jeg mente jeg kunde fornöie flere med det, og saa blev det læst höit da Aggersborgs og Tante Gine var her. Det har naturligvis været en deilig Tur Du har haft, men ved Du hvad, Kjære Kim, jeg er rigtig glad at den Reise er overstaaet thi den har dog været meget anstrengende, ja langt mere end Du burde udsætte

-2-

Dig for, hvor kunde Du gamle fornuftige Kim være saa uforsigtig, vær ikke saa sparsommelig en anden Gang det kan blive meget dyrt, tænk ogsaa paa os herjemme vi glade os saa inderligt til at faa Dig hjem, men dog helst rask og fornöiet. Var det ikke kjönt af Zartmand at bære Dig over Vandløbene jeg tænker han er god mod Dig og saa er jeg ham meget taknemlig saa kunde jeg holde af ham og vilde gjerne sende ham en Hilsen men Du maa bedst vide om det kan gaa an. Dine Breve i Vinter har været saa fornöielige de har altid givet os Tro paa at Du havde det godt og var glad, det var et lyspunkt at se hen til, da vores kjære unge Pigers Tilstand herhjemme volde os Frögt og Bekymring for Elisabeth Crüüsber var jeg meget bange tildels fordi hun ikke saaledes kan pleie og skaane sig, som de andre kan, naar de vil, Elisabeth har nu atter begyndt at give Timer i Skolen men om det er en virkelig Helbredelse eller kuns en foreløbig Bedring ved jeg ikke. Du spørger om Cathrine, da jeg læste det, blev jeg bange for, at man skjulte noget for mig og jeg gik til Fru Maribo for at faa alt at vide, men jeg blev glad ved at min Frögt var ugrundet, Cathrine har jo

-3-

desværre den medföte Svaghed at Hjertet er for stort, men Lægen har

undersögt hende, han siger hun kan blive gammel med den Svaghed, og forövrigt har hun en god sund Natur, hun er nu under stadig Lægetilsyn og maa holde nogen Diet, dette er meget godt thi hun har nok tidligere prøvet sin Maves Taalmodighed vel meget, med forskjællige yndlinge Spiser, som den ikke havde godt af, men nu bliver hun behandlet fornuftig og retter sig ogsaa samvitighedsfuldt efter Lægens Forskrifter. Det er underlig at see Ploug blive til en saa lillebitte Mand som han gjør sig selv til, i Arvesagen efter Fru Höijen, han roser sig af at have handlet som en ærlig Mand og saa skammer han sig ikke ved, at bruge Udflugter og støtte sig til at juridiske Brev kan I ikke faa.

Hvor jeg er glad ved at Din Onkel<sup>1</sup> fik ordnet sine Pengeforhold, i det første Øjeblik da jeg hørte af Niels at han vilde laane Penge hos Eder gjorde det mig ondt og jeg syntes det var stor Synd af ham da det var utvivlsomt at alt vilde tabes, senere erkjænte jeg at jeg egentlig ikke havde Ret til at blande mig i den Sag og at jeg gjorde Din Onkel Uret da han næppe saa Sagen paa den Maade som jeg

-4-

han mente ikke at Pengene gik tabt fordi han laante dem, de vilde nu alligevel være tabte uden at have gjort ham nogen Nytte men det kan han rimeligvis ikke see det bedste Middel til at hjælpe Din Onkel er at d'Acqueria lader sine Penge staa og saaledes er det jo nu bleven. Det er fornøieligt at tænke paa at I Börn og Fru Maribo maaske kommer til at blive en Familie i det gamle hjem, da jeg sidst talte med Niels skulde han til at sige Kjerulff op, det var intet behageligt Hverv for ham, han krømpede sig ved det, men nu tænker jeg han er kommen over det. Hidindtil har det tegnet til at vi skulde faa tidligt Foraars Stikkelsbær Buskene staa grønne og Foraarsblomster og svibler<sup>2</sup> blomstrer i Haven og vi har fantaseret om at flytte tidlig ud i Classen, men i Dag sner det og staa næsten pa frøse Punktet nu kan det blive til hvad det skal være. Har man fortalt Dig at der er kommen Dampvogn paa Strandveien, i Helligdagene stod Folk i store Skarer ved Trianglen og ventede paa at kunde komme med vi var der for at see paa Folk ja her sker ogsaa Noget her Hjemme Classen ligger snart mit i Bjøen og Vandet ud for Rosenvænget og med Tiden for os [?flytte] der op i, det er ikke morsomt men det kaldes vist at følge med Tiden og at gjøre Fremskridt. Lev vel kjære Kim mange mange kjærlige Hilsener fra Onkel Anna og Din hengivne Faster Vilhelmine Skovgaard.

|Den 17de April 84

Niels bragte idag Dit Brev til Tante Anna som sender sin kjærligste Tak. Efter Formiddagslykönskningen kom mine sødskende, Gine og Johnsen

til Middag, og de sende alle kjærlig Hilsen, ligesom ogsaa  
Din kjærlig Onkel Christian|

---

<sup>1</sup> Titus Frederik Schouw (1834-1893)

<sup>2</sup> Hyacinther.

Dij fof, hoe klein die gamte familie is. Het was  
 zoo inderdaad, wat ikke zoo hartstoeuvel en zielefryg  
 al kon blien angst dijent, toech of paas es her  
 jinnere wi glade es ja inderdaad let of pas dij hien,  
 men dy hiet e wile of fenniet e. Ik heb hiet of  
 gartenand al hoe dij oer Vande loere jf lankes dan  
 es god med dij of ja es jf hem angst loemend of ja  
 kinde jf kinde of hem es wille ofpene fende hem es hien  
 men die man hiet wile es let kangen es. Dine Broer  
 i Wierke has medel zoo fennidig, di has alle gind en  
 fepaas al die hiet al god of es glade. Al was el fepaas  
 of ja kon tel, de wile before einge. <sup>Bijna</sup> ~~Wierke~~ <sup>Wierke</sup>  
 Fingel of Bepijning, of Elizabeth Cinnere med gey  
 wengel bange telde fende hien. Ikke fenne dan pte  
 of fkanne jf, fene di. ande kange, med di wil, Elizabeth has  
 me alle begind al ge en fenne. Ikken men es el  
 es es wikel, hiet e alle hien en fentelg Bepijning  
 med jf wile. Die fpinge van Cathrine, dy lefte wile  
 was jf bange fene men fje wile angst for me of jf gik  
 al fene elke fene of pas all al wile, men jf ble  
 glad med el mine Fingel van eingeant. Cathrine has je

[illegible]

[illegible]